Ч. 77. Четвер 18 (5) цьвітня 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Цісар в Празі. — Угорщина супротив угоди. — З'їзди королів. — З Сербії.

Вчера відвідав Цісар будинок торговельної і промислової палати в Празі. Цісаря повитали мінїстер торговлї др. Форжт, предсїдатель торговельної палати Рівнач і богато достойників. По огляненю виставлених в торговельній палатї предметів, як плянів реґуляциї Велтави і Лаби, Цісар удав ся на передмістє Карлин, аби там оглянути нову народну школу. По дорозї витано Цісаря з одушевленем. Відтак оглянув Цісар місце під будову нового ческого і нїмецкого унїверситету, де появив ся також президент мінїстрів, мінїстри Пацак і Праде та бурмістр Праги. Відтак вернув Цісар до замку на Градчинї. Вечером відбув ся у Цісаря родинний обід, в котрім взяли участь архикнязь Кароль Франц Йосиф і кн. Єлисавета Віндішґрец, внучка Цісаря з мужем. — Вечером видав обід кн. Лобковіц, на котрий прибули президент мінїстрів бар. Бек з женою, намістник гр. Куденгове з женою, мінїстер торговлї др. Форжт і инші. — Президент мінїстрів бар. Бек удїляв вчера в полудне авдиєнций. На авдиєнциї явили ся ческі посли і визначнїйші полїтики з поміж Чехів і Нїмців.

Передвчера вечером відбула ся в Будапештї конференция партиї независимих, на котрій мінїстер Кошут на питанє пос. Голльо що до угодових переговорів відповів довшою промовою. Між иншими заявив: В переговорах придержуємо ся засади, що хоч торговельні переговори, заключені попередними правительствами, робили неможливим установленє митової границї між Австриєю а Угорщиною, бо були заключені на основі спільности митової териториї, то однако аж до року 1917 треба відносини з Австриєю в той спосіб управильнити, аби не заключувано митового союза, лише митовий договор, так само як з кождою иншою державою. Треба піднести, що побиранє мита не означає ще самостійности митової териториї, бо коли би так було, то можна би Анґлїю, в котрій нема мит не уважати самостійною митовою териториєю. Однако з другої сторони стараємо ся в межах договора, а не митового союза придбати тілько самостійности, кілько лиш можна. Подробицї вимагають довгих переговорів, котрі веде ся терпеливо і витревало в пересьвідченю, що будуть осягнені пожадані добрі відносини між Австриєю а Угорщиною. Не гадаємо о тім, аби по роцї 1915, взглядно 1917 заключено митовий договор з тими самими що тепер обмеженями. Договор, котрий буде мусів бути заключений тодї, буде цїлком инший. Порушену гадку, аби вже тепер заключено другий договор митовий з митовою границею на час до р. 1917 закинено. Гадка та не стрітила ся з симпатиєю нї на Угорщинї нї в Австриї, отже здійстненє єї було виключене. Очивидно мусимо ще перед роком 1917 розпочати в відповідний спосіб переговори для заключеня нового договору митового, а ті переговори після нашої сильної постанови, можуть бути доведені до кінця лише при дійстнім заведеню митової границї, нестілько для товарів прибуваючих з Австриї, але також з инших країв. Гадаю, що в першім часї торговельно-митового договора, котрий установить самостійну митову територию з митовою границею, треба увести в житє той плян, який я під конець девятьдесятих лїт минувшого столїтя представив в моїх соймових бесїдах і статях яко відповідаючий інтересам держави. Гадка та вийшла виключно з партиї независимости. До р. 1917 не може бути той плян здійстнений, однако з огляду на непевну будучність лежить рішучо в інтересї краю, аби винайдено спосіб, в який дано би вже тепер красви запоруку, що жаданя краю, що до установленя самостійної митової териториї не будуть зависимі від більшости або прави-

---

2)

БЕН і БІЛЬ.

Гумореска — Емер. Ґатті.

(Дальше).

Невеселий зійшов Гількерт знов на долину до кватири. Біль і Бен мусїли убрати ся в невиначне сїре одїнє дрилїхове дістали спорий запас провіянту, горівки, по одному револьверови і ножеви, відтак коци, сїрнички, тютюн, компас і кілька инших потрібних річий.

Розуміє ся, що товариші жартували собі і кепкували з обох приятелів, котрі однак на то все не відповідали, бо Бен на тім всїм не розумів ся а Біль був за лїнивий, щоби на то щось відповідати.

— Коли Бен возьме ся до керми а Біль до весла — глузував собі котрийсь з них — а вітер подує добре з півночи, то заїдуть оба без перешкоди аж до Нового Орлеану. Таким нешкідливим людем не роблять Джон Реби [1] нїчого.

— А в Новім Орлеанї — насьмівав ся третий — здобудуть Марілєндску хоругов.

— Марілєндску хоругов? — спитав якийсь моряк — а при чім же тут тота хоругов?

— Хибаж ти того не знаєш Діку [2]? — відозвав ся тамтой. — То було чотирнайцять днів тому назад в битві коло Сільо [3], тодї Ребби побили другий Марілєндский полк і відобрали єму єго хоругов, славну стару хоругов ще з часів війни о свободу. Кажуть, що єї занесли до Нового Орлеану. Ґенерал Галлек [4] обіцював два тисячі долярів тому, хто би єї знов відобрав!

— Ах — сказали другі — два тисячі долярів! То щось значить!

Тимчасом Біль і Бен узброїли ся зовсїм, вийшли на поклад і капітан дав їм всї потрібні поученя.

— Лиш держіть ся добре всхідного побережа — напоминав Фаркне — він слабше обсаджений войском і єго менше стережуть та й він більше зарослий. А тут — сказав він наконець даючи їм якийсь пакунок — є дві ракети. Коли повисше першого ланца, замикаючого ріку, не знайдете другого, то пустите червону ракету — краски назначено на шийках — то буде для комодора знак, шоби він зараз атакував. Коли же буде другий ланцух, то пустите синю. Як, Білю, а ти умієш пускати ракети?

Запитаний кивнув головою.

— Ступайтеж наперед — сказав Фаркне — ідїть в імя Боже а зробіть своє дїло як слїд!

Він подав руку обом морякам і зараз по тім злїзли они по шнуровій драбинцї до лодки, що гойдала ся на филях.

Біль сїв собі зараз коло керми, Бен взяв ся до весла і зараз по тім всунуло ся суденце в мраку, що досить густо залягла була ріку.

Вже змеркало ся. Лодка держала ся досить добре против похвату ріки і відплила була може на яких триста кроків від „Квіклі", коли Біль не зміняючи свого вигідного становища коло керми відозвав ся: Бене — то дуже, дуже небезпечна істория! Коли Ребби нас зловлять, то застрілять або повісять. Що ти би волів?

Бен здвигнув байдужно плечима — він видко під тим взглядом не був зовсїм перебирчивий.

— Чи бути застрілeним, чи висїти Бене? — спитав Біль настійливо.

Бен лиш скривив на то свій широкий рот і сказав: Погано!

Біль потакнув єму головою, споглядав якийсь час на запінену воду а відтак нараз закомандував: Берись на лїво! а відтак рушив сильно кермою на право.

Бен послухав зараз, але коли лодка направила ся тепер скісно до берега, не міг видержати, щоби не спитав: Білю — будемо втїкати?

— Пусте тебе бере ся! — відворкнув тамтой рушивши лїниво губами: — Ми лиш трошки заблукаємо ся. Чорт нехай бере таке звидуванє по ночи і серед мраки. Нехай комодор сам собі шукає ланца — я хотів лиш скористати з нагоди, щоби зберегти свою і твою шкіру. Сеї ночи і завтра треба буде між фортами гнати ся як улицею межи різками. — Дякую — не мусимо всюди бути! Нинї сего

[1] John Rebb — насьмішлива назва вояків союзних полудневих держав.

[2] Дік — скорочене Ришард.

[3] Сільо в Кентеке, битва 6 цьвітня 1862 р.

[4] Ґен. Галлек головний командант західної армії північних держав.

тельства, які будуть істнувати в році 1907. Ясна річ, що така важна зміна, якою єсть запорука устроєня самостійної митової териториї, вимагаюча розвязаня так численних питань і тількох переговорів, єсть тяжка до переведеня, але треба вести дальше переговори з цілою повагою, а що порозумінє не єсть виключене, доказує обставина, що вже кілька разів відбували ми дуже довгі наради у Відни, а в скорі знов будемо відбувати в Пешті. — На питанє пос. Гольльо в справі заснованя власного банку в р. 1910, вказав міністер Кошут на то, що справа банку не стоїть на дневнім порядку і не єсть предметом теперішних переговорів. Радить не лучити справи банку зі справою угоди. По довшій ще дискусиї наради перервано.— Вчерашні мадярскі часописи пишуть отверто, що та бесїда міністра торговлї нікого не вдоволила. Одна часопись зазначує просто, що більшість послів переголосує правительство в парляменті коли би правительство заключило угоду, яка вязала би край по за рік 1917. — Як доносить часопись Egyetertes, котрої начальним редактором єсть пос. Жолтан Пап, член партиї независимих, на передвчерашній конференциї сторонництва остро критиковано поведенє правительства в справі авансу урядників державних і роблено закид, що обсаджує ся становища прихильниками давного правительства. Міністер Кошут, уражений тим, відпер рішучо закид, немов би правительство при іменованю урядників мало руководити ся політичними взглядами.

Як з Берлина доносять, німецка праса старає ся погодити ся з гадкою з'їзду англійского короля з королем італїяньским. Півурядово старають ся представити той з'їзд як цілком без значіня, між тим як опозиция признає, що король Едвард VII любить чомусь дразнити Німеччину, особливо що Більов не зумів перепинити діяльности короля Едварда.— Італїяньска часопись Tribuna старає ся успокоїти німецку прасу що до значіня з'їзду короля Едварда з королем Віктором Емануелем, зазначуючи з притиском, що Італїя стоїть непохитно при тридержавнім союзї.

З Білгорода доносять, що в цілій Сербії розкидають знов кореспонденцийні карти з портретом анґлїйского князя Коннат, сина короля Едварда, яко будучого володїтеля Сербії. В правительственних кругах знають, що та аґітация походить з войскових опозицийних кругів. Мимо того не привязують до неї більшого значіня. — Від довшого часу розходили ся вісти в прасї, що Пасич просив був свого часу ґр. Ґолуховского о авдиєнцию, однако ґр. Ґолуховский відмовив. Тепер одна з білгородских часописий доносить, що Пасич дійстно вислав був до ґр. Ґолуховского лист, в котрім просив єго о розмову в справі митової тарифи, однако додав, що бажає собі, аби о тій розмові не знав нічого сербский посол у Відни др. Вуїч. Супротив того условія ґр. Ґолуховский відповів, що не може згодити ся на розмову.

Новинки.

Львів, дня 17-го цьвітня 1907.

— Іменованя. Дирекция почт і телеґрафів іменувала окінченого слухача медицини Едмунда Яролїма практикантом почтовим в Дембици.

— Важне для ветеринарів. Міністерство рільництва надасть в 1907 році одну стипендию на подорожі в сумі 800 К лікареви ветеринариї, котрий скінчив свої науки в Академії ветеринариї у Львові, в тій цїли, щоби єму дати можність відбути бодай через два місяці подорож наукову в монархії або за границею і присвоїти собі знанє на поли господарскої годівлї і удержуваня худоби. Хто би убігав ся о ту стипендию мусить: 1) здати свої риґорози в згаданій Академії з відзначенєм; — 2) відбути службу войскову; — 3) предложити плян подорожі і — 4) з'обовязати ся реверсом, що придбане собі знанє годівлї худоби буде в краю з'ужиткувати та що зложить короткий звіт о вислідах своєї подорожі наукової. Поданя до ц. к. Міністерства рільництва з дотичними прилогами треба вносити до 15 мая 1907 р. через ректорат Академії ветеринариї у Львові.

— Дрібні вісти. „Кредить Звязковий“, перед тим „Банк Звязковий“ в Станиславові розписав конкурс на урядника з бухгальтерийним іспитом і довшою практикою в сїм фаху. Поданя вносити на руки дирекциї ул. Бельведерека ч. 5. — В Зборові застрілив ся староста Земба. Причина самоубийства не звістна. — Бувший президент палати послів, ґр. Феттер, що побіч політики займає ся також медичними студиями, здає в тих днях друге медичне риґорозум на віденьскім університетї. — На вчерашнім похоронї президента міста бл. п. Михальского загубило ся в товпі двоє дітий п. Петрика 9-лїтна донька Герміна і 4-лїтний синок Ришард, а п. Ґерґовичеви вкрадено срібний годинник вартости 46 К. — Купець Сойхер в Коломиї в суперечцї зі своїм помічником Лїндавером о якусь пачку вартости 60 сот. поранив єго ножем в лице.— До помешканя п. Стеф. Пашковского при ул. Вроновских ч. 6 вломили ся вчера злодиї і вкрали єму одїнє і білє вартости 300 К.

— Латані банкноти. На оригінальне обманьство з банкнотами, сфабрикованими очевидно в Росиї, звернено увагу австрийских властий. Як доносить краківский „Czas“, властитель міняльнї в Кракові, Айбеншіц, донїс тамошній поліциї, що виміняв кількадесять росийских банкнотів по три рублї вартости з 1898 і аж пізнїйше добачив, що то банкноти, котрі вже були стягнені з обігу. Всї тоті банкноти були в однім місци підлагані і підклеєні дуже тоненьким папером. Очевидно тоті банкноти були призначені на стягненє, але правительство росийске замість їх спалити, казало їх лиш продїравити. Однак дїрки не були зовсїм докладно вибиті, лиш в кождім вирізанім круглім кусник паперу держав ся ще банкнота. Видко, що хтось так понищені банкноти дістав в свої руки, а відтак попідлїплював їх тоненьким папером, так, що зроблена в той спосіб латка не впадала нікому в очи; та й на поодинокім банкнотї не була би нікому впала, бо дуже часто буває, що подерті банкноти підлїплює ся. Аж при великім числї зміняних у Айбеншіца банкнотів впали єму тоті латки в око і насунули підозрінє, що то в той спосіб пустив хтось в курс стягнені вже раз і позбавлені вартости банкноти. Єсть тепер підозрінє, що таких латаних банкнотів росийских пущено множество в обіг не лиш в самій Росиї але й Німеччинї і в Австро-Угорщинї. Дуже легко може бути, що того обманьства допустила ся якась спілка в змові з тими урядниками, що мали вибивати дїрки в банкнотах і відповідно до того приладжено вже машину, так, щоби она не вирізувала зовсїм дїрок, лиш оставляла кусники, котрі би відтак можна легко підклїїти.

— Титули сиямского короля. Єго Вел. Чуляльонґкорн, король Сияму, вибрав ся знову із своєї резиденциї Банґкок в дорогу до Европи і загостить насамперед в Парижи а звідтам поїде в гостину й до иньших столиць европейских. При сїй нагоді не від річи буде згадати, що нїякий з европейских монархів а може й зі всїх монархів на сьвітї, не має тілько титулів, що король Сияму. Єго повне імя звучить: Парамїндр Мага Чуляльонґкорн, король Сияму на півночи і на полудни і всїх

вечера по просту заблудили — згубили компас — буду вже видїти — прийдемо до Нового Орлеану. Там вже знайдемо Квіклї знову, — значить ся коли він де не піде під воду — вже якось оба викрутимо ся!

По сїй бесїдї, виголошеній уривочно і з довгими перервами, — найдовшій яку Біль коли виголосив — наложив він собі розважно свою коротку глиняну люльку, закурив і витягнув ся як довгий коло керми, підчас коли Бен робив веслом, що єму аж сустави тріщали а піт лив ся струями з чола і карку.

Судно заплило тепер в очерет, що ріс попід берегами, але небавком виплив на чисту воду а Біль побачив, що то устє якогось баю[5]) і він хотів плисти по нїм горі водою. Він собі так міркував, що небавком випливе поза форт сьв. Филипа, звідки мав надію дістати ся вже якимсь способом аж до Нового Орлеану.

Лодка плила тепер по якійсь мілкій, ледви на три метри широкій баї, котрої береги поросли величезні, мохом вкриті кипариси і хінові дерева. Біль мусїв добре уважати, щоби між тими багнами і поплавами серед темноти, яка була настала не збити ся з дороги.

Наконець сказав Бен, що так вже змучений, що не може робити веслом.

Лїнивому Більови й на гадку не прийшло заступити свого товариша і самому робити веслом, а що лодка після єго оцїнки доплила вже була, до висоти форту сьв. Филипа, то він гадав, що вже не треба бояти ся нїякої безпосередної небезпечности, отже навернув лодкою на отвертійше місце, де Бен привязав судно до якогось кореня від дерева. Відтак казав Біль свому товаришеви винести всї предмети з лодки на беріг, бо аліґатори, які там часто показують ся, могли лодку перевернути.

Бен повиносив все і небавком порозкладали ся оба моряки може на яких трийцять кроків від баю на невеличкім горбику під розлогим деревом хіновим. Задля близькости неприятеля не можна було огню розложити. Отже взяли ся покріпляти ся провіянтом, який з собою принесли а відтак і горівкою. Наконець позавиняли ся в коци і позасипляли.

Було вже може по півночи, коли студений нічний воздух і москіти пробудили Біля; він без короводів збудив свого товариша і казав єму розложити огонь, бо волить, щоби на него висипала ся вся залога форту Сьв. Филипа, як щоби тут мав замерзнути, або щоби єго комарі заїли.

Бен зносив поволи ріща і небавком запалахкотів маленький очник, до котрого докладали мокрого галузя, щоби димом відганяти москіти.

Але сон обох вже не брав ся а що не було що робити то Біль закурив собі люльку а Бен взяв ся перебирати всїлякі предмети, їх знаряди, бавив ся якийсь час компасом а наконець отворив пачку з ракетами.

Було то дві ракети в бляшаній ослонї, одна з червоними а друга з синими поперечними пасками на знак, якою краскою сьвітять.

Бен обернув ракету кілька разів в руках, а відтак звернув ся до Біля. — А ти умієш дійстно пускати ракети? — спитав він.

Біль потакнув головою.

Бен з подивом глянув на свого товариша, зачав обмацувати приміщену на горі паперову ослону зі зьвіздовими огнями і шмермелями та стіжковату шапочку, всунув малий палець в отвір на середині дна ослони в т. зв. душу і спитав знову: Чуєш, Білю — якже то запалює ся?

Біль показав кінцем цибуха на тонкий бавовняний шнурочок, що був обвинений довкола другої ракети і сказав лиш коротко: стопіна.

Дурний Бен розвинув шнурок і став єго оглядати як дурний.

Біль змилував ся над дурним товаришем і сказав: Стопіну в душу, відтак запалити тай історія готова.

Бен вложив один конець шнурка в ракету назначену червоно.

— Уважай — замуркотів Біль — геть від огню — шнур напущений спіритусом — вийми!

Бен зараз послухав. Але як раз коли приложив руку до шнурка, щоби єго виймити з душі, впала искра з огню на стопіну. Блиснула синява смуга по шнурі, Бен крикнув з болю і вхопив руку а в тій хвили полетїла скісно у воздух ракета і лиш засичала у воздусї. В горі гукнуло, з гори посипав ся дощ червоних зьвіздочок і шмермелів а відтак хлапнула розірвана бляшана ослона десь в подальшу охабу.

(Дальше буде).

[5]) Розтока ріки з поплавами.

зависимих сторін Ляотів, Малаїв і Карієнґів", але коли в єго краю вірний єго підданий хоче вимовати єго імя, то мусить ще конче додати: „Дуже славний, дуже непобідимий, дуже могучий, вельми достойний, коронований 101 золотими коронами, з котрих всї украшені девяти дорогоцїнними каменями, найбільший, найблагороднїйший, божественний володїтель безсмертних душ, пресьвятий, що видить всї річи, необмежений король, котрий під тїнию своїх крил держить велике, богате незрівнане царство сиямске, король, котрому підчанений найурожайнїйший зі всїх під сонцем край, пан, наймогутнїйший пан, котрого палата складає ся лиш з золота і дорогоцїнних каменїв, божественний властитель золотих тронів білого слоня і червоного слоня, найвисший бог з девяти родів богів, король подібний до сонця, коли оно найвисше стоїть і до місяця, коли він найяснїйше сьвітить, король, котрого погляд яснїйший від сьвітла ранної зорі, король, що сильнїйший як всї цїсарі і королї, монарх і володїтель всего сьвіта від всходу до заходу". — Ну, чей досить вже тих титулів і як би ще більше, то й читати би відхотїло ся. А однак суть люди на сьвітї, котрим навіть і таке подобає ся.

— **Втеча хорих на умі.** Кирило Михайлюк, дозорець дому при ул. Николая ч. 7 дав знати на поліцию, що єго жінка Пазька, хора на умі втекла з дому ще перед 6 недїлями, а він доси не міг єї відшукати. Пазька, жінка круглого лиця, з чорними очима і темним волосєм, середного росту, була убрана по сільськи. — Така сама пригода стрітила й Савла Ґрінберґа з Жукова пов. золочівского. Він привіз вчера хору на умі жінку Файґу і вів єї до шпиталю; в дорозї туди она єму втекла Файґа єсть малого росту, худощава і була убрана з міска в зимовій хустцї.

— **Землетрясеня.** Сеймоґрафічні прилади дали в Европі знати про якесь далеке землетрясенє, котре, як тепер показує ся, було в Мехіку. Скупі вісти, які звідтам надходять, не дають можности пізнати обєм і силу того землетрясения, однак дають причину здогадувати ся, що она була страшна. Доси знати лиш, що згинуло 38 осіб а 93 єсть зранених. Побоюють ся однак, що число жертв покаже ся далеко більше і що землетрясенє знищило многі місцевости. Доносять також о значних поверхнях в Мехіку. З місцевостий положених в полудневих сторонах краю доносять, що й там дало ся почути землетрясенє; жертв в людех не було, але шкоди суть значні; шляхи зелізничі і сполученя телеґрафічні в значній части ушкоджені.

— **Скажений на торговици.** На площи de la Nation в Парижи, де єсть торговиця з медівниками стала ся недавно тому страшна подїя, котра викликала була страшенний переполох в містї. Межи публикою появив ся був чоловік, котрий своїм якимсь дивним поведенєм звертав увагу на себе. Небавком зібрало ся довкола него множество цїкавих. Нараз той чоловік страшно вибалушив очи, котрі станули єму стовпом, руки і ноги під ним зачали трясти ся, як би не міг вже запанувати над ними і здавало ся, що кождої хвилї готов кинути ся на когось. Нараз впав на землю, зачав качати ся а зрота почав піну точити. Прибігла поліция і гадаючи що то якийсь божевільний, хотїла єго забрати. При тій нагоді скажений одному поліцаєви відкусив середущий палець. Наконець забрано єго на поліцию і тут показало ся, що нещасливий сказив ся. Був то 30-лїтний робітник Леонард Пелєтіє, котрого десять місяцїв тому назад покусала була скажена кітка. Він пішов був тодї до інститута Пастера, звідки єго по чотирнайцяти днях випущено яко вилїченого. Тепер однак скаженість відозвала ся в нїм знову і єго відставили знов до того інститута, де по кількох днях помер.

— **Львиця на улицях міста.** Підчас представленя у вандрівнім цирку в Раймсї видобула ся недавно тому в невиясненний доси спосіб з клїтки молода, трилїтна львиця, і заким ще служба оглянула ся, вибігла вже на улицю. В слїд за тим розпочали ся формальні лови на львицю, в котрих взяли участь також прохожі. Стріляно в зьвіря з револьверів, але успіх був лиш такий, що зьвір лиш ще більше перепудив ся, розлютив ся і почав кидати ся на людий. Одну дванайцятилїтну дївчину і якогось вісїмнайцятьлїтного молодця львиця так покусала, що обоє тяжко покалїчених треба було відставити до шпиталю. По якімсь часї удало ся усмирителеви зьвірів здогонити львицю і завернути назад та замкнути до клїтки.

Телеґрами.

Прага 17 цьвітня. Прибув тут нинї мінїстер просьвіти Мархет в супроводї секретаря мінїстерства дра Мадейского.

Будапешт 17 цьвітня. Бувший бурмістр Іван Гальмош, знаний з афери Польонія, помер нинї рано.

Париж 17 цьвітня. В листї до ради міста Орлеана президент мінїстрів Клємансо застеріг ся против того, мов би він заказав устроювати торжества на честь Орлеаньскої Дївицї. Заборонивши участь урядників і войска в торжествах церковних; думає однак, що горожани повинні устроїти патріотичне торжество при участи горожан і войска.

Петербург 17 цьвітня. (П. Аг.). Тайний радник проф. Мартенс помістив в „Times" статию, в котрій пре ставив нездібність Думи до продуктивної працї і підніс конечність єї розвязаня. Тота статя, котра єсть лиш проявом особистих поглядів проф. Мартенса, викликала в правительственних кругах тим більше здивованє, що правительство уживає всяких средств, щоби відповідно до волї царя сповнити законодатну працю в порозуміню з вибранниками народу.

Петербург 17 цьвітня. Мінїстер торговлї утворив комісию, зложену з представителїв всїляких галузий адмінїстрациї в цїли виготовленя зарядженъ для економічного піднесеня російскої части Сахалїну. Комісия має виготовити пляни кольонїзациї, будови доріг і портів та скріпленя гірництва і торговлї на острові.

Петербург 17 цьвітня. Кандидатами на становище президента ради державної суть: Ґерард, Пален і Ґолубєв.

Петербург 17 цьвітня. Атаманом доньских козаків на місце кн. Одоєвского-Маслова, котрого відкликано, іменований дотеперішний шеф штабу варшавского военного округа ґен.-ляйтнант Самсонов.

Льондон 27 цьвітня. Палата послів ухвалила по довгій дискусиї значною більшостию голосів зміну реґуляміну, предложену премієром Кампбель-Баннерманом.

Батум 17 цьвітня. Вчера по полудни около 3 год. лютив ся тут страшенний вихор, котрий тревав пів години. Богато дахів позривало; комунїкация зовсїм перервана. Шкоди дуже значні.

Баку 17 цьвітня. Виготовлено новий реґулямін роботи для корабельних робітників і і установлено мінїмальну платню. Тим способом ситуация значно поліпшила ся. Богато кораблїв вчера відплило до Астраханя; кілька кораблїв з залогою зложеною з вояків відпливає нинї.

Господарство, промисл і торговля.

— **Надзвичайні загальні збори Товар. „Каси Задаткової"** на щирецкий повіт судовий, стов. зар. з необмеженою порукою, відбудуть ся в Щирци в будинку, де містить ся Каса в дни 25. цьвітня 1907 р. о год. 12-ій в полудне з слїдуючим порядком дневним: 1. Отворенє зборів. 2. Відчитанє протоколу з послїдних загальних зборів. 3. Зміна §§. 4, 14, 15, 17, 23, 40, 41 і 54 статута. 4. Затвердженє вибору директора касиєра, директора контрольора і заступника директора. 5. Евентуальний вибір одного члена Ради Надзираючої і трох заступників. 6. Внесенє членів. — Рада надзираюча Товариства Каси Задаткової на повіт судовий щирецький стов. зар. з необмеженою порукою.

— **Цїна збіжа у Львові дня** 16 цьвітня: **Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця** 8·50 до 8·70; **жито** 6·40 **до** 6·60; **овес** 9·— до 9·20; **ячмінь пашний** 7·50 до 7·80; **ячмінь броварний** 7·80 до 8·50; **ріпак** —·— **до** —·—; **льнянка** —— до —·—; **горох до варення** 9·— до 10·—; **вика** 6·50 **до** 6·75; **бобик** 6·70 до 7·—; **гречка** —— **до** —·—; **кукурудза стара** —·— **до** —·—; **хміль за 56 кільо** —·— **до** —·—; **конюшина червона** 60·— **до** 70·—; **конюшина біла** 30·— **до** 40·—; **конюшина шведска** 60·— **до** 70·—; **тимотка** 30·— **до** 35·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).